

51100

A245/88
1.6.26

ס. ארתוון
1.6.1926
"דבר" נסויים

עמודי "דבר"

ארבעה עמודים ל"דבר", עמוד-עפוד ופרצוף תחייזוני, עפוד
עמוד ומסגרת הכנז, דרכי העריכה וטכניות אסידור המיווחדים לו, ולא
רק בין עפוד לטעוד תומכו וחומרים, אלא גם כחוך כל עפוד גוף נסויים
 ועוד גולכה וטכניות פנות שוגות, אשר כל אחת מתן גישת אסנית
 של קביעה לדברי דמות מוסויים.

פדרוז זה של החזרות פנוי העותן לא בו אפשרות של קביעה
 בזמן - פגלוון לגליוון - וגיון בפקום - עפוד לעפוד וטפנה לפנה,
 בذرן ההחזרות חזאת הגיון "דבר" לסת שגיא כל עזון מהן שאימת
 וההאמזה לשכלול, הינו - לבנה קבוע, אולם הדמיון שלתוכם הווצקי
 עמודי "דבר" אינם שאולים עמו משום דוגמת חוץ. הם עצם כוזרו על
 אבני העותן וטהרכו. בראשית היה מרצון להכין מלאכת בנין העותן
 יום-יום שאנו מאנזחו של אדריכל. היה רק הדריך צי איש מסובדי
 "דבר" לא השקיע פשלו כיסוד המפעל גם ציון מושך כל שורה
 בתוצאות עזון יוטי לשעבר. אולם הנטיון לא אחר לבוא. הוא חלק והאטבר,
 הורה והדריך וכון מיום ליום, מתן השגיאות, התקינות, החזרות
 וההצלחות שבכל גלויון.

ובכן עופד "דבר", כהורם טנה קיומו הראשונם, מזין במסירה
 מסויימת של מבנה העמודים וגיון חלקיהם השוגנים - מסורת המשמatta בסיס
 להחזרות פנוי העותן לתבאו.

A245/88

הנה מעתוד השנוי. זהו השדה לבירור שאלת עיקריות בארץ ובחוץ, ולא כפורה מכך אין העולם חמיין. תכניתו כמעש שאינה משתגנית. הפיליטון הוגש כשליש פגנו. העותד מוחה תמיד במאמר על נושא פוליטי, ארץ-ישראל או הסדרה. השליש האטלי על מוחה העותד ברשימת קדרה בערך, שאינה מדינית ברוך המקורים "עד חקו". זהו סקוט להאנדר בו לנושאים שאינם מרכזים עד להעוסוק מכל ראי, או שטקה הדעות ואישיותו הוטבעות ברשימת אין חיא זוכם למקום האקטואריזטי של המאטר. שלשה הדברים האלה - מאטר, הפיליטון וה"פגה", כפי שהוא קרויה במערכת, מעצבים את זורתו הקבועה של העותד השנוי. המקומות הנוצרת מஹר ע"י "קטעי", המזרמיים מזרמי-מדריים; בעולם המדיני, בתפרוזות וכו'. יש אונד מלאה מזאך, טאה גדלן, טורה הקטועים וזוכה ל"כותרת" גדולה מרווחת.

העוטד השלישי הוא קודש לעניינו הארץ יישראל, ולא למאמריהם גדולים על עניינו הארץ, אלא לרשיימה קדרות על טריים, הומעה ומקורות שונים; הרצתה פאורעה אבוריים; הצעה הביערת וטענות של יחידים. בעוטד זה יש פחה דביעות מבחן. לדוב טקלליים כאן אה שורה התכנית "הזר"יח"

מסופorth ועיזות והעוזות שוברת הנסורה לפדרום. בעוטד זה מהחילה גם ההונגרות של הטסס עם המודעות, הטעינה את גבולו. אעפ"כ נשארה גם קביעה טה. העוטד מוחה תמיד בפיליטון אך: "קדורה" או פהו "בטקון קדורה". אחריו באח לרוב כתבה טאה הקיימות. ביום שמחיקת מה שאיפה בסערה לובי הפיליטון, והוא מופיע בעוטד השנוי ואינו מסיג את נכוונו של השלישי. נפנה מקומ לפיליטון בעוטד השלישי, לרוב בזורה "טכטב-חבר". בעוטד זה באט יומ-יום כתבים לערצת, לרוב בשליש האטלי. מה גם המקום ל"קרו-בקום חקלאות" ולרשימת המוסיקליות.

שאיפה זו לשפוך על קביעות מסויימת בחלוקת החומר ובמבנה

- 3 -

העטודים באה גם למקל ו גם להקסות כפולה את עקירת הפערכות. כתו בכלל מפעל פורכג, כן גם בעתו. התכנית היא מכaddr היצירה, התכנית קיבעה פרופרציית מסויימת על סוגי הדברים הגוטרים לדפוס וטעורה את העתו מדלוגים וטנורי מתחם. ואולם העורך וחבריו, היוצרים את התכנית, טיפזרות הריתם כמפורט לה. דקה התמיד ליום מחר שתבשלה לא רק בהתקשרות לחבר, להציג ולהציגו לדפוס אופר תרואו לפרסות, אלא טפריזה להביאו לדפוס בפרופרציה ככזבה. וראתה זו אי-תמה מסתירות עם מסירתם הדברים לדפוס - "כלכת העוזד", היינו בשים כל עמוד ועמוד, געשית ע"י העורך עצמו עצמה, מתוך הקפה ודיוק כתיפות".

קביעות החלוקה והסדר מסיימת גם לקורא למזו אסיד את סבוקסו. הוא עשה לבן בית בעתו, היוזע לטפרע ובבשורה את העדיין אחר ימزا במרקם אלוני, וכא הנקום שבו ימزا את העדיין האלוני. הדבר מסל את חקירות, מכניות בה סדר, מרגע את תעית העיבדים והמתחשב ראות חברו תצנן וברורו העביבים הכרוכים בה.

אשר לעמוד הראוי, הרי זה עניין לחוד. שלא כמו המדריך המסתדרים יומם אחד קיזם ומתחוד סקל רעת, מתמלא עמוד א", מיגוז בזוך עד של ידיעות המאטריות ומתלבשות בפערכות, בזרת אלגוריות, דמיון עתוניים, ידיעות טופריזית ואՓילן דבריהם הגוטרים בעל זה, בין תבלו לירתו של עמוד א", צמיגים אנים: רוב החומר שבו מתרגם, ומסוכם אגב תרגום, שאורות זרות; וכך צה, תערותיו להיות קל-הלאון ובhair ההברה מכל אשר חלקו העתו.

אם יבואר אדם ויעלע בಗליונות "דבר" על השפה, המכורכים
שאחד, ידרא בעין את הגלגולים ואנוכי הצורה והסידור שעברו על עמוד
זה, וכייד את אורות הגיטוש והחפוץ והאטירה לסדרה אסדר ההגיוני
זהה, הכלתת העיקר, הקלת קריאה וחתיפיה, וכייזל טושבל של
המקום. אין צורך להטעכ על כל אמת מהחגנות שבער אסדר זה בירך
העתה, אך בסיכום התוצאות יא מאיו אין עניין.

"דבר" ביטל את גלוות הידיעות לפיו סקורותיהם (פלורטוט
רויסטר, קהיר וכיו') שהיתה נחרגת בעיתונות הא"י עד לתופעתו, ואמר
נס הוא השעיב לה במלחמה. בעוד זה הרובגה חלוקת הידיעות לפיו
הענינים וזרכם הידיעות הנוגעות בעניין אחד למקומ אחד, ויתר מכך
אמר יתיה.

"דבר" נטהל זיין רב עם קטעות עצמן. בלאם פן לא יטמי
החותן להכיל את כל התוודת הדרושים, חטא עובדיו להגדלת "הבותות"
כדי שלא לפקח על מקומ הידיעות. פהו זה היה פרט העטוד הראשון
בראשיתו "פאטנט"; כותרות מעטות וקטעות בתוך עמוד של דפוס עיר
וזרכם. דבריהם רבים היו נסכמים פזין וקרוא, צריין היה לסתורו
כדי לנגורותם. נטהן חיטן השתרר העמוד שפנוי שוא זה. הויבור, כי
שכד רבי החותן יצא בהפוך פטנטו. האותיות נתרכו ונתחרכו.
נראה גם הדרן להבליטן מבל' לבזבז מקומות דבר.

העימוד על העטוד הראשון נעה אגב בנייתו, על צולתן חשב-

ולה, ברוגעים האחרוניים לפניו החדשה. הוא כרוך לעתים בסקופקי

ובאנגייל האלהה, שום למורה רוח לחבר העוזם בסלאכה בידיו. זו לא יפוזר
שאחת ההנחות, כי ישנו ארבעה "טמות של כבוד" בעמוד א', אשר לכל
אחד מהם צרייך לוחדך על אחד הנקודות והטעויות שכאורת בזקן, ואלה
הן: ראש הנסיון - הימני, האמצעי והימני - ותקוות שתחת לטלגרמות
המיוחדרת, בסבירות של העמוד.

מקודם פצע טרברת "זבר" לחקאי נערוד הראסן סקוון גו
לכדרוניקת טקונית, הטרורת פידיעות קזרות. אין זה לרזון, אולם
הכרה הוא. כי לא תמיד, וואר בזעף רב, מנגה המחלות סקוון לפערת
בעמוד הרביעי, אשר גם זה רע הכרה - צרייך לפה התכנית
להיות מזקע לפודעות.

עכודת הכרוניקה - חזורת ל"זבר" דרך צנורות אין מספר,
עמ"י אגסי העTON ואגסי חזק ברזאר, גטליפון, ע"י רצ'ט דהויפין
ובכשרות שביע"ב - היה פרק סיור בפגי עצם. אין מדור בעTON שטפסו
הטוקם מתכם בו באוצריות כזו כטו הכרוניקה. בכדור לא ירע בעל-
הכרוניקה על אשר יلد יומם. המוטר שלו נטהן ונתקד בין שני אבדי
הריחסים: הטלגרמות והפודעות.

עריכת הכרוניקה, כדוכה בעמל רב. הטלגרמות בכתבאות מלכתחלה
בפערת ולטוגן אותה, מה אין כן הכרוניקה, שהיא יכולה מעשה-תשבץ
אל כמה וכמה "פיגוגים". על הכל ערבת היד מתקדמת, המזגמת והמשווה.

00115

- 6 -

היריעות צהירות לאם סמכות העניביות וסדר התשיבות, ואחרי כל
הנורא עד המקור מחייב את כל הפטון לרשות בנווקר, ותדריך נדרים
ומתיאנים ומעירירים צער בטרכט, רובע וצלבנות בין המעוגניים
אלוניות בין קוודאים. קורת חכודינה הוא מציקה ביזה זיין
גורן להתעלם מן החרטה - להגדיל את ארבעת עפורה "זבר".
